

24 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

Μνήμη τῆς εὐρέσεως τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ ἁγίου προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου. (452)

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθησ σου σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρβιν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία

ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρώσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

**Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου, καὶ
ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·**

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

* * *

Στιχολογοῦμεν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ, τὴν ἀ' στάσιν. Εἶτα·

ΟΙ ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΙ ΨΑΛΜΟΙ

Ἦχος Πάφ

Κ^{Πα} υ ρ ι ι ε ε κ ε ε κ ρ α α α ξ α α π ρ ο ο ς σ ε
ει σα κου ου σο ο ο ν μου ει σα κου σο ο ο ν μου
Κυ υ ρ ι ι ι ε Κυ ρ ι ε ε κ ε ε ε κ ρ α
ξ α α π ρ ο ο ς σ ε ει σα α α α κου σο ο ν
μ υ π ρ ο ο ο σ χ ε ς τ η φ ω ν η η η τ η η ς δ ε η η η
σε ω ω ω ως μου εν τω κε κ ρ α γ ε ν αι με
ε π ρ ο ο ς σ ε ει σα κου σο ο ν μου Κυ υ ρ ι ι
ε

Κ^{Πα} α τ ευ θ υ ν θ η τ ω η π ρ ο ο ο ο σ ευ ευ χ η
η η μου ως θ υ μι α α μα α ε ν ω ω ω πι
ο ο ο ο ν σου ε πα ρ σ ι ς τ ω ω ω ν χ ει ρ ω
ω ω ν μου θ υ σ ι ι α ε ε ε σ πε ε ρ ι ι ν η
η ει σα κου σο ο ν μου Κυ υ ρ ι ι ε

Θ^{Πα} ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι μου και
θυ ρανπε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου <sup>υ
9</sup>

Μ^μ η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους
πο νη ρι ι ας του προ φα σι ζεσθαι προ φα σεις εν α μαρ
τι ι αις <sup>υ
9</sup>

Σ^{Πα} υν αν θρω ποις ερ γα ζο με ε νοις την α νο μι
ι α αν και ου μη συνδυ α σω με τα των εκλεκτων αυ
των <sup>υ
9</sup>

Π^{Πα} αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε λεγ ξει
με <sup>Δ
9</sup> ε λαιον δε α μα ρτω λου μη λι πα να α τωτην κε φα
λη ην μου <sup>υ
9</sup>

Ο^μ τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο κι
αις αυ των <sup>υ
9</sup> κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας οι
κρι ται αυ των <sup>υ
9</sup>

Α κου σον ται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν

θησαν ^Δω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης ^Δδι ε

σκορ πι σθητα ο στα αυτων παρα τον Α α δην ^υ

Ο ^μτι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι οφθαλ

μοι οι μου ^Δε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ

χη ην μου ^υ

Φ ^μυ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συ νε στη

σαν το ο μοι ^Δκαι α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων

την α νο μι ι αν ^υ

Π ^{Πα}ε σουν ται αι εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρτω

λοι ^Δκα τα μο νας ει μι ε γω ^Δε ως αν πα ρε ελ

θω ^υ

Φ ^μω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω

νη μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η η θην ^υ

Ε ^{Πα}κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν

μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α πα γγε λω ^υ

Ε ^{Πα}ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το Πνευ μα μου και συ

εγ νωστας τρι βουςμου

Ε^{Πα} ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε

κρυ ψαν πα γι δα μοι

Κ^{Δι} α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλεπον

και ουκ ην ο ε πι γι νωσκωνμε

Α πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε στιν ο

εκ ζη τωντην ψυ χη ην μου

Ε^{Κε} κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ ει

η ελ πις μου με ρι ις μου ει εν γη ζωντων

Π^{Κε} ρο ο σχε σπρος την δε η σι ιν μου ο ο τι

ε τα πει νω θην σφοδρα

Ρ^{Δι} υ σαι με εκ των κα τα δι ω κοντων με ο τι ε

κρα ται ω θησαν υ περ ε με ε

Ε^{Πα} ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χη ην μου του

ε ξο μο λο γη σασθαιτω ο νο μα τι σου

Ε^{Πα} με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν τα πο

δω ως μοι ^{υ̇ϑ̇}

Ε^{Πα} κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ ρι ε

ει σα κουσον της φω νη ης μου ^{υ̇ϑ̇}

Γ^{Κε} ε νη θη η τω τα ω τα σου προ σε χοντα ^{υ̇ϑ̇} εις την

φω νη ντης δε η σε ω ω ως μου ^{υ̇ϑ̇}

Ἴστώμεν στίχους Γ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ
Προσόμοια τοῦ Προδρόμου γ' δευτεροῦντες αὐτά.

Χαίροις ἀσκητικῶν. Ἦχος π̅ϑ̅ Πα ρ

^{χ̅} Ε αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ ρι

ε Κυ ρι ε ^{υ̇ϑ̇} τις υ πο στη σε ται ο τι πα ρα σοι ^{χ̅}

ο ι λα σμος ε στιν ^{υ̇ϑ̇}

Χ^{υ̇ϑ̇} αι αι αι αι ροις η ι ε ρα Κε φα λη ^{υ̇ϑ̇} και

φω το φο ρος και Α γγε λοις αι δε σι μοις ^{ο̇υ̇ϑ̇} η ξι

φει τμη θει σα πα α λαι και τμη τι κοις ε λεγ μοις ^{ο̇υ̇ϑ̇}

α σελ γει ας αι αι σχος δι α κο ψα σα ^{π̅ϑ̅} πη γη η

η τοις θαν μα σι τς πι στς κα ταρ δευ 8 σα ^{υ̇ϑ̇}

η τς Σω τη ρος την σω τη ρι ον ε λευ σιν ^{ο̇υ̇ϑ̇} κα

ταγ γει λα σα και την πτη σιν τϛ Πνευ μα τος ^{u q̇}

πα α α λαι κα τα νο η σα σα ^{u q̇} προς τϛ τον σκη

νω σα σα ^Δ της Πα λαι ας και της Νε ε ας ^{u q̇} η με σι

τευ σα σα χα ρι τος ^{u q̇} Χριστον εκ δυ σω ω πει ^{ο u q̇} ταις ψυ

χαις η μων δο θη η ναι το με γα ε λε ος ^{u q̇}

^χ Ε νε κεν τϛ ο νο μα τος οϛ υ πε μει να

σε Κυ ρι ε ^{u q̇} υ πε μει νεν η ψυ χη μϛ εις

τον λο γον οϛ ^{u q̇} ηλ πι σεν η ψυ ^χ χη μϛ ε πι

το ον Κυ ρι ον ^{u q̇}

Χαίροις ἡ ἱερὰ Κεφαλή, ...

^χ Α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος ^{u q̇} α

πο φυ λα κης πρω ι ας ^{u q̇} ελ πι ^χ σα τω Ισ ρα

ηλ ε πι τον Κυ ρι ον ^{u q̇}

Σ τα α α α μνω ε γκε κρυμ με νη πο τε ^{u q̇} η

τϛ Προ δο ρο μϛ Κε φα λη πε φα νε ρω ται ^{ο u q̇} λα γο

ων α να δο θει ει σα εκ των της γης εμ φα νως
και θαυ μα των ρει ει θρα α να βλυ ζσ σα και γα αρ
εν τοις υ दा सि के फा लην ε να πε λσ σε
τδ υ πε ρω αν νυστε γα ζον τος υ दा सि και ομ
βρι ζον τος τοις βρο τοις θει αν α φε σιν τα α
αυ την εν μα κα ρι σω μεν την ο ντως α οι διμον
και εν τη ταυ της ευ ρε ε σει περι χα ρως ε ορ
τα σω μεν Χριστον δυ σω πσ σης τδ δω ρη σα
σθαιτω κο ο σμωτο με γα ε λε ος

Χ Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος και
πολ λη πα ρ αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ τρω σε
ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα σων των α νο μι ων αυ τδ

Στάμνω ἐγκεκρυμμένη ποτέ, ...

Χ Αι νει τε τον Κυ ρι ον πα ντα τα ε θνη ε
παι νε σα τε αυ τον παντες οι λα α οι οι

K α α α α ρα η τον Α μνον τϷ Θε Ϸ
 α να κη ρυ ξα σα σα ρ κι φα νε ρϷ με νον και πα
 σι της με τα νοι οι ας τας σω τη ρι Ϸς ο δϷς
 θει αις υ πο θη η καις βε βαι ω σα σα η πρι ιν τϷ
 Η η ρω ω δϷ πα ρα νο μι ι αν ε λε γ ξα
 σα και δι α τϷ το εκ τμη θει σα τϷ σω μα τος
 και την χρο νι ον υ πο στα σα κα τα κρου ψιν
 ω ω ως περ φω το φα νης η μιν α νε τει λεν
 η λι ος με τα νο ει τε βο ω ω σα και τω Κυ
 ρι ω προ σι θε σθε ψυ χης κα τα νυ υ ξει τω πα
 ρε χο ντι τω κο ο σμω το με γα ε λε ος

Κάρα ἢ τὸν Ἄμνὸν τοῦ Θεοῦ, ...

Δόξα. Ἦχος πλ. β'. Ἀνατολίου.

Ἦχος Πα

Δ Πα
 ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Γι υι ω και
 Α γι ω Πνευ μα α α τι

Η ^{Πα} η σαυ ρος εν θε ων δω ρε ε ων η θε ο
 φρσ ρη τος κα ρα σϛ ϛ Προ δρο ο με ε ^{Πα} εκ των της
 γη η ης λα α γο ο ο νω ω ων α νε ε τειει ει
 ει λεν ην η η μεις πι ι στως α ρυ σα α α α
 με ε ε ε νοι ^{Πα} και προ σκυ νϛ ϛν τεσ εν δο ο
 ξε πλϛ τϛ ϛ ϛ ϛ ϛ με ε ε εν δι ι α α
 σϛ ϛ Χρι στϛ ϛ βα α πι ι ι στα θαν
 μα α α τω ων τα πα ρα α δο ο ^{Πα} ξα και των πται
 σμα α α α α α τω ων τη ηνσυγχω ω ω ρη η η
 η σιν

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ ἀ θεοτοκίον τοῦ ἀποδιδομένου ἤχου.

Ἦχος ^{Πα} ϛ

Κ ^{Βϛ} αι νυ υ υ υν και α ει ^{Πα} και εις τϛ ϛ ϛς
 αι ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α
 μην
Ο ^Μ δι α α σε Θε ο πα τωωρ Προ ο φη η

η τη ης Δα α α βιδ⁹ με λω δι κως πε ρι ι
 σου προ ο α α νε φω ω ω νη η η η σε⁹ τω
 με γα λει ει α σοι ποι η η η σα α α αν
 τι⁹ πα ρε ε ε στη η βα σι λι ι ισ
 σα α εκ δε ξι ω ω ων σου⁹ σε γαρ μη τε ρα προ
 ξε ε νον ζω ω η ης α νε ε ε ε δει ει ει ει ξεν⁹
 ο α πα τω ρ εκ σου ε να αν θρω πη η σαι ε ευ δο
 κη η η σα ας Θε ε ε ος⁹ ι ι να την ε α
 αυ του α να πλα α α ση η ει κο ο ο να⁹
 φθα ρει ει σαν τοις πα α α α α θε ε ε ε σι⁹ και
 το πλα νη θε ε ε εν ο ο ρει ει α λω ω τον ε ευ
 ρων προ ο ο ο ο βα α α α τον⁹ τοις ω ω
 μοις α α να λα α βων τω Πα τρι ι ι προ ο σα
 γα α α α γη⁹ και τω ι δι ω θε λη μα α τι ταις
 ου ρα νι αις συ να α α α ψη η Δυ να α α α
 με ε ε ε σι και σω ση Θε ο το κε τον κο σμον

Χρι ι στος ^{Δι} ο ε χων το ο με ε ε γα α και πλουουου

 σι ον ε ε λε ε ο ο ο ο ος ^{Β8}

 * * *

Εἴσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῶμα·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανόυ, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἔσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σε δοξάζει.

Φῶς ἰλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξηγήσεις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι - ϑ

Φ ῶς ἰ ἰ λα α ρο ο ον α γι ἰ α ας

 δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τϑ

 ϑ ϑ Πα α α τρος ου ρα α νι ἰ ἰ ου α α γι ἰ ἰ

 ου μα κα α ρος Ι η η σϑ ϑ ϑ Χρι ἰ

 στε ε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην

 η η λι ἰ ἰ ου δυ υ υ υ υ σιν ἰ ἰ

 δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ἰ νο ον

 υ υ μνϑ ϑ με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι ἰ ο

 ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α

Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
 και αι ροι οι οισ υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
 αι αις αι σι ι ι αις γι υι ε ε Θε ε ς
 ς ς ζω ω η η ην ο ο ο δι δς δι ι ο ο ο
 ο ο κο ο οσμος σε ε δο ξα α α α α α
 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ΤΟ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ὁ διάκονος: Ἐσπέρας προκείμενον.

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας.

Ἦχος ρ̣ Γα ϕ

Ο ^{Γα} ^{Νη} Θε ος α ντι λη πτω ρ μ ε ι ^Δ το ε λε
 ο ος σ ς προ φθα α σει με ^{Γα}
 Στίχος α'. ^{Γα} ^χ **Ε** ξε λ ς με εκ των εχ θρων μ ς ο Θε
^{Νη} ος ^Δ και εκ των ε πα νι στα ^χ με νων επ ε με ε λυ
^Μ τρωσαι αι με ^{Γα}
Ο ^{Γα} ^{Νη} Θε ος α ντι λη πτω ρ μ ε ι ^Δ το ε λε
 ο ος σ ς προ φθα α σει με ^{Γα}

Στίχος β'. ^{Γα}
 Ρυσαι με εκ των ερ γα ζο με νων την
^{Νη}
 α νο μι αν και εξ αν δρων αι μα των σω σον
^{Γα}
 με
^{Γα}
 Ο θε ος α ντι λη πτω ρ μ ε ι το ε λε ο
^{Γα}
 ος σπρω φθα σει με ε ε ε

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ

τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

* * *

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κυρίου, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωματῶν ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν. ᾠχος Πα. ς

Δ ε ευ τε τη ην τι μι αμ Κεφα λην την α πο τμη
θει σαντω ξι ι φει τσ Βα πτι στσ οι πι στοι ση
με ρον τι μη σω μεν εν τη ευ ρε σει αυ της υ πα ντω
ντες εν α σμασι τι μων τες εκ πο ο θσ χα ρι τας προ χε σ
σαν των ι α μα των η μιν ην πε ερ ο λη ρω δης Η
ρω ω δης πα λαι προ α πε τε μεν οισ τρω τη Η
ρω δι α δισυμπλε κο μενος

Στίχ. Ἐκεῖ ἔξανατελῶ κέρασ τῷ Δαβίδ,

η τοι μα σα λυχ

νον τω Χριστω μᾶ

Ως περ ε εκ με ταλ λων ο χρου σος ὀ τως εκ

της γης τῷ Προδρο ο μᾶ η Κε φα λη δα δᾶ χει

στα μνω δι α λα μᾶ σα και φθε γγο με νη τρα νως τᾶ

Η ρω δᾶ ε λεγ χᾶ σα μοι χει αν και φο ο νον αι γλη τε

φω τι ζᾶ σα τας δι α νοι ας η μων ην πε ερ α σπα ζο

με νοι πι ι στει ση με ρον τι μη σω μεν υμ νοις

ως υ περ η μων Θε ω πρε σβευ ὀ σαν

Στίχ. Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ καὶ ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν,

και ε παι νε θη σονται πα αντες οι ευθειεις τη καρδι

α

Πα α λαι ω ως περ θει ος θη σαν ρος στα μνω κε

κουμ με νη η Κα α ρα τᾶ Βα πτι στᾶ εν τη γη

ση με ρον τοις πε ρα σιν α πο κα λυ πτε ε ται ως

περ πλᾶ τος προ χε ὀ σα πη γας ι α μα α των νο ος θε

 ρα π ευ ς σα ψυ χας φω τι ζ ς σα ο θε εν θυ μη

 δι ας α πα α σης χα ριν α πο λου ο ντες υμ νοις

 Δ ταυ την ευ λα βως ε γκω μι α σω μεν

Δόξα. Ἦχος β'. Ἀνατολίου.

Ἦχος Δι-θ

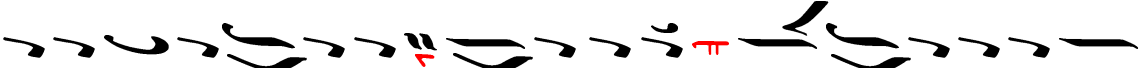
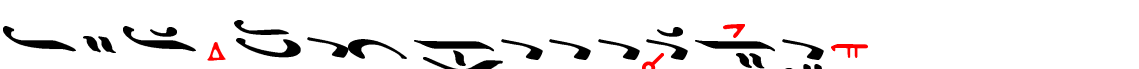

 Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και

 Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

 Η των θει ωων εν νοι οι ων παν σε βα α σμι

 ι ι ος θη η κη και της αρ ρη τϑ Ου σι ας τρα

 νως η η προ ο οσ βλε ε ψα α α σα το μυ

 στη ρι ι ον κα α α α ρα α α α σως εκ λα

 γο νων μη τρι ι κων εκ των τα μει ει ει ων τη ης γης

 ση με ρον α να τε ε ε ε ε τα α α αλ κεν

 Ι ω α α α αν νη πα α νε ε ευ φη η η η

 με και ευ ω δι α α σε ε πα α α α σα

 α α αν την υ φη η η λι ι ι ον α γι α σμη

 προ χε ϝ ϝ ϝ σα μυ υ ρον και νο η τω ως κη

 ρυ υ υ υ υτ τϝ ϝ ϝ ϝ σα με τα νοι οι οι οι

 ας ο ο δο ον και τω σω τη ρι τω ων ο ο ο

 λων προ σβε ε ε ε ε ε ευ ϝ σα υ περ των

 ψυ χω ω ων η η η η μων

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος Πα Ϟ

Xαι ρε η ελ πικ η μων Θε ο το κε α χρα

 ντε χαι ρε η δι Α γγε λϝ δε ξα με ε νη το χαι αι

 ρε χαι ρε η τε κϝ σα Πα τρο ος το ο α παυ γα σμα

 ευ λο γη με νη χαι αι ρε σε μνη Πα να γι

 α Πα ρ θε νε μο ο νη η πα νυ μνη τε σε δο ξα ζει πα σα

 κτι ι σις την Μη τε ρα τϝ φω το ο ος

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἡ Ὠδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρῖς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου.

Ταχὺ προκατάλαβε. Ἦχος $\frac{1}{2}$ Δι-θ.

Εκ γῆς ἀνατεῖλασα ἡ τὴ Προδρομὸς Κεφαλὴ
ἀκτινάς ἀφῆσιν τῆς ἀφθαρσίας πιστοῦτων
ἰασησῶν ἀνωθεν σου ναθροῖζει τὴν πληθύν
των Ἀγγελῶν κατὰθεν συγκαλεῖται τῶν ἀνθρώπων
πάντογενος ὁμοφώνως ἀναπέμψαι δοξάν Χριστώ
τω Θεῷ

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Το ἀπαιῶνος ἀποκρυφόν και Ἀγγελοῖς ἀ

γνωστον μου στη ρι ον ^ε δι α σου Θε ο το κε τοις ε
 πι γης πε φα νε ρω ται ^ε Θε ος εν α συγ χυ τω ε
 νω σει σαρκου με νος ^Δ και Σταυ ρον ε κου σι ως υ περ
 η μων κα τα δε ξα με νος ^ε δι ου α να στη σας τον
 πρω το πλαστον ε σω σεν εκ θα να του τας ψυ χας η
 μω ω ων ^Δ

* * *

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, ἐὰν μὲν προηγήθῃ ἀρτοκλασία:

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπία πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης)·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγήθῃ ἀρτοκλασία:

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς· Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν·

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν ...

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *